

מ"ת 44394/09/14 - מדינת ישראל נגד אברהם זוהר כהן

בית משפט השלום בטבריה

13 נובמבר 2014

מ"ת 44394-09-14 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)

מ"ת 44374-09-14

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא
המבקשת
נגד
המשיב
אברהם זוהר כהן (עציר)

נוכחים:

מטעם המבקשת: עו"ד נוח רחאל מטעם המשיב: הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד ירון שומרון מטעם הסנגוריה
הציבורית

החלטה

1. בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי, סמכויות
אכיפה - מעצרים, התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").

כתב האישום:

2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום בגין עבירה של **סחר בסמים מסוכנים**, עבירה לפי סעיף 19+13א
לפקודת הסמים המסוכנים, עבירה לפי סעיף 19+13א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-
1973.

3. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 16.9.14 סחר המשיב בסם מסוכן, בכך שמכר סם מסוכן מסוג
חשיש במשקל של 4.3 גרם תמורת 100 ₪.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

טענות מטעם הצדדים:

5. המבקשת עתרה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. לטענתה, בידיה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, מתקיימת עילת מעצר ולא ניתן לשחרר את המשיב בחלופת מעצר.
6. המבקשת הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן והדגישה כי העבירה בוצעה בזמן שהיה תלוי ועומד לחובת המשיב מאסר מותנה. לטענתה, בעבירות של סחר בסם, שחרור לגמילה הינו חריג בעבירות של סחר בסם כאשר הנאשם נמצא בעיצומו של הליך גמילה.
7. הסנגור הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר אך עתר לשחרור המשיב בחלופת מעצר טיפולית בשל התמכרות המשיב לסמים.

דין:

8. בבוא בית המשפט להכריע בבקשת מעצר עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, עליו לבחון שאלת קיום ראיות לכאורה, עילת מעצר וחלופת מעצר. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. טענותיו מצומצמות לשאלת חלופת המעצר.
9. כתב האישום מייחס למשיב עבירות סמים, אשר מקימות עילת מעצר וחזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(ג)(3) לחוק המעצרים. יחד עם זאת, סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, מורה כי על בית המשפט לבחון אל מול הראיות ועילת המעצר, את המסוכנות הנשקפת מאפשרות שחרור המשיב, והאם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו פחותה.
10. הכלל בעבירות סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הינו מעצר עד תום ההליכים. בית המשפט יורה על שחרור בחלופת מעצר, רק במקרים בהן קיימות נסיבות חריגות. בהתאם להלכה הפסוקה, מקום של הליך גמילה הוא בשלב ביצוע העונש ולא בשלב המעצר. וכי רק במקרים חריגים יתאפשר שחרור המשיב לחלופת מעצר לשם הליך גמילה.

בית המשפט העליון עמד בבש"פ 3292/14 **יצחק ציבר נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 20.5.14) על התנאים של שחרור משיב לחלופת גמילה:

"אכן, ככלל, העיתוי הראוי לגמילה מסמים הוא בשלב גזירת הדין וריצוי העונש, להבדיל משלב הדיון במעצר. כלל זה והחריגים לו נדונו בהרחבה בעניין סויסה, שבו מנה השופט י' עמית שלושה תנאים אשר בהתקיימם מן הראוי לבחון אפשרות לשחרורו של נאשם לחלופת גמילה: הראשון, האם הנאשם החל בגמילה עוד בטרם ביצוע העבירה; השני, מהו פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה; והשלישי, האם באפשרותו של הליך הגמילה ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהנאשם (עניין סויסה, בפסקה 7). השופט עמית הוסיף והבהיר בעניין

עמוד 2

**סוּסָה, כִּי עַל-אֶף חֲשִׁיבוֹתוֹ שֶׁל הַתְּנַאי הָרִאשׁוֹן, נִתֵּן לְהוֹרוֹת עַל שַׁחְרוּרוֹ שֶׁל אָדָם
לְחִלּוּפֹת גַּמְלִיָּה גַּם כֹּאשֶׁר תְּנַאי זֶה אֵינוֹ מֵתֻקֵּיִם, אִם מֵתֻקֵּיִימִים שְׁנֵי הַתְּנָאִים
הָאֲחֵרִים."**

ראה, גם בש"פ 1981/11 **מדינת ישראל נ' סוּסָה** (פורסם בנבו, מיום 21.3.11).

11. מתסקיר שירות המבחן, עולה כי המשיב כבן 28 שנים. לחובת המשיב הרשעות קודמות בגין עבירות סמים. המשיב ציין בפני שירות המבחן כי בעבר פנה מיומת אמו לקהילה טיפולית אך הוא נפלט ממנה לאחר זמן קצר. בפני שירות המבחן ביטא רצון מילולי לחזוק לטיפול ולשקם את עצמו. שירות המבחן בדק עם הקהילה הטיפולית ומצא כי המשיב נשר כעבור זמן קצר מהקהילה בשנת 2013 בשל קשיי תפקוד על רקע נפשי וצינו כי מסגרת זו אינה מתאימה לאנשים הסובלים מתחלואה קצרה. שירות המבחן בחן את שחרורו של המשיב למסגרת חוץ ביתית טיפולית לגמילה מחומרים פסיכואקטיביים וציין כי מעבר לעובדה כי הנשיב אינו מוכר ע"י הביטוח הלאומי על רקע בעיותיו הנפשיות ועל כן אינו מתאים למסגרות ייחודיות לתחלואה כפולה, בשלב זה הוא נעדר תובנה מעמיקה באשר למשמעות של תהליך גמילה, על כל השלכותיו ונאחז בהצהרות מילוליות לרצונו בשינוי חייו, שהינן נעדרות בסיס של יכולת הבנה באשר למצופה ממנו במסגרתו. בנוסף לכך, שירות המבחן התרשם מהיותו בעל סף תסכול נמוך וגבולות פנימיים רופפים וכן נעדר כוחות נפשיים הדרושים לעמידה בדרישות של מסגרת עם גבולות ברורים כמתבקש במוסד טיפולי חוץ ביתי שאינו מהווה חלופת מעצר הרמטית. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות מקרים ועל כן בהעדר המלצה לחלופת מעצר הולמת, לא ניתנה המלצה על שחרור ממעצר.

12. נתתי דעתי כי למשיב הרשעות קודמות. המשיב הורשע בעבירות של היזק לרכוש במזיד (2014); החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית (2011); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו (2007); השמדת ראיות והחזקת סמים לצריכה עצמית (2002, 2005). כנגד המשיב אף תלוי ועומד מאסר מותנה בן שישה חודשים, בגין עבירת החזקת סמים שלא כדין.

13. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי המשיב אינו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה לשם מתן הוראה על חלופת מעצר טיפולית או חלופת מעצר אחרת. בשים לב לכך שהמשיב לא החל בהליך גמילה טרם ביצוע העבירה והוא נשר מהליך גמילה קודם בשנת 2013; תסקיר שירות המבחן אינו מעיד על פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה ונשקפת מהמשיב מסוכנות וסיכון להישנות המעשים המיוחסים לו לכאורה.

סוף דבר:

14. אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

זכות ערר לבית משפט מחוזי.

ניתנה והודעה היום כ' חשוון תשע"ה, 13/11/2014 במעמד הנוכחים.

דורון פורת, שופט סגן נשיא